

CANDIDE

Dirigenten Mikkel Rønnow har grund til at smile. For han er omgivet af gode musikere, og på scenen giver en gruppe energiske sangere og skuespillere alt hvad de har i så for at spille klassikeren CANDIDE i hus. Det lykkedes, fordi CANDIDE har et hav af herlige situationer og replikker, der er guf for de medvirkende såvel som publikum, og fordi den svenske instruktør Markus Virta får fortalt det snurige beretning om CANDIDE med forbilledligt klarsyn.

Voltaires egen historie om CANDIDE var gravalvorlig, hvorimod sceneudgaven er hylemorsom. Det giver god mening, når man erfarer, at bidragyderne til det endelige manuskript omfatter Lillian Hellmann, Dorothy Parker, Stephen Sondheim og Leonard Bernstein (sidstnævnte har tilmed skrevet den musikken).

I sceneversionen får vi ligefrem Voltaire på scenen gestaltet med myndighed af Anders G. Koch i lighed med en håndfuld andre roller. Titelrollen som CANDIDE spilles dog ganske yndigt af Mathias Hedegaard og Signe Sneh Schreiber har også den helt rigtige troskyldighed som Cunegonde og kan nå de høje toner, når det gælder. Sammen vil CANDIDE og Cunegonde kun det gode i den bedste af alle verdner, men begge kommer langt fra uplettet gennem livet.

Den i denne sammenhæng ganske passende udlevering af bogerskabet understreges i de bevidst vulgære kostumer, og den til stadighed overraskende scenografi skader bestemt ikke helhedsindtrykket.

CANDIDE er blevet folkelig, farverig og festlig forestilling, der trods en spilletid på godt to en halv time forekommer umådeligt underholdende. Den afsluttende stående ovation var absolut fortjent, for CANDIDE er i den grad en triumf for Det Fynske Opera.